

Христос васкрсе!

Ето нама празника над празницима и радости велике над свим осталим радостима. Васкрсење Христово јесте празник и славље над слављима јер је тим празником Господ завршио Своју мисију овде на земљи, мисију спасења рода људскога. Од чега је нас спасавао Господ? Од троглаве једне аждаје која је држала род људски од Адама па све до Господа Христа. Та троглава аждаја је грех, смрт и ђаво. Иза свакога греха се крије по један ђаво а после греха долази смрт као што каже свети апостол Павле: „Плата за грех је смрт.“ Цео род људски је робовао тој троглавој аждаји док није Господ дошао и сасекао све три главе и ослободио род људски од робовања њима. Својим васкрсењем Господ је показао да је Он заиста истинити Бог који је јачи и од смрти јер није било човека, нити има човека који би могао да изврши такво дело које је Господ Христос извршио и тиме је само посведочио Своју божанску науку коју је проповедао Својим ученицима и целом народу три и по године. И то Своје Васкрсење Он је показао на очигледан начин јер је показао се Својим ученицима, женама мирносицама и многима другима у року од четрдесет дана, колико је после Васкрсења провео са Својим ученицима пре Свога вазнесења на небо. Зато празник Васкрса траје четрдесет дана и ми се сво то време поздрављамо радосним поздравом: *Христос васкрсе!* и одговарамо: *Ваистину васкрсе!*

Један од можда најинтересантнијих сведока васкрсења Христовога јесте Свети апостол Тома коме је ова богомоља овде посвећена и која данас слави своју крсну славу, своје име, свога заштитника, Апостола Тому. Када се Господ по Васкрсењу јавио Својим ученицима, сигурно по промислу Божјем, Тома није био са њима. Остали ученици су Га видели, радовали се, примили благослов од Њега и све. Кад је Тома дошао они су му радосно говорили: „Видели смо Господа!“ али он није веровао и рекао је њима: „Док не видим ране на рукама Његовим и не ставим прст свој у те ране од клина и не ставим руку своју у ребра Његова, нећу веровати.“ Толико је био Тома упоран у томе јер је тражио опипљиве сведоке за то што му његови другари причају. Прошло је осам дана и Тома је то време провео у своме неверју. Осми дан поново су били сви ученици на скупу сакупљени, био је и Тома са њима и Господ поново кроз затворена врата се појављује међу њима, поздравља их са: „Мир вам!“ и онда се обраћа Томи: „Томо, пружи руку своју и види ране Моје, пружи прст свој и опипај ране од клина и пружи руку своју и метни у ребра Моја и не буди неверан него веран.“ Јеванђеље не каже да је Тома то и опипао али је он био тиме уверен да је само ускликнуо: „Господ мој и Бог мој!“ Тиме Га је признао и за Господа и за Бога и да је Он васкрсао. А Господ поново каже: „Томо, Томо, пошто си ме видео веровао си, благо онима који не видеше а вероваше!“ Тај благослов *онима који не видеше* односи се и на нас, браћо и сестре, и на све хришћане у току две хиљаде година који својим очима нису видели васкрслога Господа али су Га видели очима вере своје, срца свога, примили Његову веру преко Светих Апостола и до сада ту веру држимо и по њој живимо. Дакле, апостол Тома је најпре био неверовао а онда се уверио и поверовао. И тако да, ми такође сада, ми који смо овде сабрани, ми смо такође сведоци Васкрсења Христовога јер да није Христос васкрсао не би било хришћанства, не би било Цркве Божје на земљи, не би било ни нас данас овде, не бисмо имали календар препун Светитеља Божјих јер све је то Господ Својим Васкрсењем омогућио и осигурао и даровао нама људима. Зато и ми данас славимо, не само апостола Тому, него још једног дивног сведока Васкрсења Христовога Светога апостола и јеванђелиста Марка, који је био ученик апостола Петра. Од њега је чуо све оно што је Господ урадио за живота на земљи, то је записао усвоју књигу, у своје

Јеванђеље које се до дана данашњега користи на богослужењу када се Свето Јеванђеље чита. Ето, та два велика сведока, браћо и сестре, за нас су данас довољни али и сви остали Апостоли који су своју веру потврдили не само речима и они су истину о Васкрсењу Христовоме проширили целим светом него су ту своју веру, те своје речи запечатали својом крвљу и својом смрћу. Сви су они мученички пострадали за име Господа Христа и за своју проповед о Његовом Васкрсењу. Дакле, Васкрсење Христово јесте темељ хришћанске вере, темељ хришћанске наде, темељ хришћанске љубави и свих осталих хришћанских врлина којима се ми спасавамо у овоме животу.

Нека би зато Господ примио и данашње наше Свете молитве, потпомогнуте молитвама Светог апостолаТоме и јеванђелиста Марка и даровао и нама Своју благодат Васкрсења Свога, да и ми останемо у тој вери као Свети Апостоли, да живимо по тој вери, да тој вери учинимо наша млађа покољења, те да се име Божје слави у нашем народу док је света и века. Само живећи тако, браћо и сестре, ми ћемо кад пођемо одавде бити тамо са нашим васкрслим Господом у Царству Небескоме и славити Њега са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност. Амин!